

følger den samlede plan ved detailbyplanlægningen. En bestemmelse der sigter hertil, er optaget i forslagens § 2, stk. 1, i.f.

Herudover har man fundet det nødvendigt, også for at sikre mulighederne for en udbygning af Køge Bugt-området i en hensigtsmæssig tidsfølge, at der — som foreslået i § 2, stk. 2 — gives udvalget en subsidier udvej for at fremme en detailplanlægning, som er nødvendig ud fra samfundsmæssige helhedsbetragtninger, ved at der gives udvalget adgang til at tilvejebringe forslag til byplaner for dele af det samlede område.

Beføjelserne i forslagens § 2, stk. 2, svarer i princippet til de regler om tilsvarende forhold, som er optaget i byplanlovens § 1, stk. 6-9, med de ændringer, som de særlige forhold tilsiger.

Adgangen for udvalget til at benytte den i forslagens § 2, stk. 2, angivne fremgangsmåde forudsætter, som i byplanloven, byplannævnets samtykke; herudover er foreskrevet, at der skal foreligge en indstilling fra udvalget.

En yderligere sikring af de kommunale interesser er angivet i forslagens § 2, stk. 3, hvorefter forslag til byplaner, som er udarbejdet af udvalget, og hvis område er beliggende i flere kommuner, skal forelægges for byplannævnet før boligministeriets godkendelse.

Med bestemmelsen i forslagens § 2, stk. 4, er tilset en adgang til at fastsætte regler om kommunernes medvirken til at sikre mod grundejeres eller andres præjudicerende dispositioner i planlægningsperioden. Det vil være en fordel ikke mindst ved administrationen af bygningslovgivningen, udstykningslovgivningen m. v., at der på forhånd kan offentliggøres regler herom, således at kommunerne og borgerne kan få kendskab til den fremgangsmåde, man har valgt for et samvirke.

Når de fornødne byplanmæssige bestemmelser for området er tilvejebragt, er det tanken, at de enkelte kommunalbestyrelser skal varetage den daglige administration af planerne — også af de planer, der eventuelt måtte være tilvejebragt af udvalget — i overensstemmelse med reglerne i byplanloven herom.

Det er boligministeriets hensigt at foreslå udvalget ophævet, når planlægningsarbejdet som anført er afsluttet.

Der må til den tid forhandles med kommunalbestyrelserne om, hvordan samarbejdet mellem kommunalbestyrelserne skal sikres.

Til § 3.

Som indledningsvis anført er det samfundsmæs-

sigt af den største betydning, at udbygningen af området sker i rette tidsfølge.

Den tidsfølge-plan, som udvalget skal udarbejde i samarbejde med byudviklingsudvalget og kommunerne, kan kun være vejledende. Men opstillingen af en tidsfølge vil have den største positive betydning for kommunernes administrative overvejelser og afgørelser.

Kun ved en samvirken mellem en samlet planlægning og en tidsfølge-plan for den etapevise udbygning vil man kunne få et samfundsmæssigt udbytte af det offentliges investeringer, herunder sikkerhed for at undgå et investeringsspild.

Til § 4.

En udbygning af et byområde af den størrelse, der her bliver tale om, må forventes at medføre meget store problemer af finansiel art for kommunerne i området. Navnlig finansieringen af lokale vej- og kloakanlæg må antages at medføre meget belastende udlæg for kommunerne.

Da løsningen af sådanne problemer endvidere er den nødvendige forudsætning for at overholde en hensigtsmæssig tidsfølge for områdets udbygning, foreslås det, at det pålægges udvalget at udøve rådgivning på dette område og med hensyn til den i § 3 omhandlede tidsfølge-plan.

Man har fundet det nødvendigt at styrke kommunernes stilling ved, at boligministeren med tilslutning fra en eller flere kommunalbestyrelser kan bemyndige udvalget til på disses vegne at forhandle med andre myndigheder, f. eks. landvæsenkskommissionerne og ministerierne.

Til § 5.

Som indledningsvis anført må man på grund af de meget store investeringer, navnlig i S-banen og vestmotorvejen, lægge den største vægt på den tidsmæssige udbygning af området.

Denne i forslagens § 3 omhandlede tidsfølge-plan og den i forslagens § 4 nævnte rådgivende virksomhed vil imidlertid ikke have bindende virkning for de private grundejere.

En effektivisering af bestræbelserne for den tidsmæssigt rette udvikling af området vil derfor i særlige situationer kun kunne opnås, hvis det offentlige bliver ejer af et areal, som herefter kan gøres byggeomdømt og udbydes til private købere. En tilsvarende situation kan komme frem, hvor det drejer sig om et areal til et mere betydende center eller et areal til rekreativt formål.

Man kan ikke regne med, at kommunerne i almindelighed vil være i stand til at foretage sådanne jorderhvervelser, og det forekommer derfor nød-